

τά ἀνεπιθύμητα πρέμνα (μὴ παραγωγικὰ ἀσθενῆ κ.λ.π.) καὶ ἐπιτυγχάνομεν οὕτω τὴν συγκέντρωσιν κλώνων παραγωγικῶν, ἀπῆλλαγμένον ἀσθενειῶν καὶ μὲ καλὴν ποιότητα προϊόντος.

Τὰ ἐπιλεγόμενα πρέμνα θὰ χρησιμοποιηθοῦν ὅπως ἀποδώσουν μοσχεύματα δια τὴν ἐγκατάστασιν μητρικῶν φυτειῶν πρὸς παραγωγὴν ἐμβολιοφόρων κληματαίδων.

Φυλλοξηρικὸν πρόβλημα Πελοποννήσου

Μὲ τὴν εἰσβολὴν τῆς φυλλοξηρίας εἰς τὴν ἀμπελοφυτικὴν Πελοπόννησον τὸ φυλλοξηρικὸν πρόβλημα καθίσταται ἐπιδημιώδες.

Ἄν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὴν πορείαν τῆς διαδόσεως τῆς φυλλοξηρίας, εἰς παρόμοια τῆς Πελοποννήσου, ἀμπελοφυτικὰ διαμερίσματα, ὡς τὰ Μεσόγεια Ἀττικῆς, τὸ Λιγυρτικὸν Πεδίον, μὲ συμπαγεῖς καὶ συνεχεῖς ἐκτάσεις ἀμπελώνων, τὸ ἔντομον προχωρεῖ ταχύτατα.

Οὕτως ἐντὸς μιάς 4ετίας ἡ φυλλοξηρία καταστρέφει τὴν ἐκ 130.000 στρεμ. πεδινὴν περιοχὴν τοῦ Λιγυρτικοῦ Πεδίου καὶ ἐντὸς 5ετίας ἀπὸ τῆς μόλυνσεως τῶν Μεσογείων (συνεχόμενοι ἀμπελώνες ἐκτάσεως 135.000 στρεμ.) κατεστράφησαν τὰ 60% τῶν ἀμπελώνων (77.000 στρεμ.).

Προβάλλει συνεπῶς σοβαρὸν καὶ ἐξαιρετικῶς ἐπείγον τὸ πρόβλημα τῆς εἰς εὐρείαν ἔκτασιν ἀνασυστάσεως τῶν ἀμπελώνων τῆς Πελοποννήσου.

Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι οἱ ἀμπελώνες τῆς Πελοποννήσου θὰ ὑποκύψουν εἰς τὸ φθοροποιῶν ἔργον τῆς φυλλοξηρίας, ἐντὸς 20ετίας ἡ ἀνασυστάσις τῶν ὡς ἄνω ἀμπελώνων ἐκτάσεως 880.000 περίπου στρεμμάτων θὰ συντελεσθῇ εἰς πρόγραμμα εἰκοσαετοῦς διάρκειας ἥτοι 44.000 ἐτησίως, ὅτι δι' ἕκαστον στρέμμα ἀπαιτοῦνται 500 ἔρριζα μοσχεύματα καὶ ὅτι ἡ παραγωγὴ ἐκάστου στρέμματος μητρικῆς φυτείας εἶναι 7.000 ἀπλὰ μοσχεύματα καὶ μὲ ἐπιτυχίαν ριζοβολήσεως 50%, αἱ ἀπαιτούμεναι ἐκτάσεις εἶναι 6.000 περίπου στρεμ. Τὸ σημερινὸν δυναμικὸν τῶν μητρικῶν φυτειῶν εἰς τὰς ἀμολύντους περιφερείας ἀνέρχεται ὡς εἰρημένον εἰς 1.540 στρεμ. ἥτοι ὑπολειπόμεθα κατὰ 4.500 στρεμ.

Οὕτως συνοψιζόμεθα ὅτι ἡμετέρας ἀποφύγει ἐπὶ τῆς ἀντιμετώπισεως τοῦ φυλ-

λοξηρικοῦ προβλήματος τῆς Πελοποννήσου εἶναι αἱ κάτωθι :

1. Ἐγκατάστασις μητρικῶν φυτειῶν ἐπὶ ἐκτάσεως 2.500 στρεμμάτων ἐντὸς 3ετίας, κατανομημένων εἰς 3 ἢ 4 ἀμπελοφυτικὰ διαμερίσματα τῆς Πελοποννήσου, ἀφ' ἑνὸς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἐργατικῶν χειρῶν, ἀφ' ἑτέρου μὲ τὴν διάδοσιν τῆς φυλλοξηρίας καὶ εἰς ἄλλα διαμερίσματα τῆς Πελοποννήσου, νὰ ὑπάρχουν πάντοτε ἀμολύντοι μητρικαὶ φυτεῖαι διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν εἰς μοσχεύματα τῶν ἀμολύντων εἰσέτι περιοχῶν.

2. Περιορισμὸς διὰ παντός μέτρον τῆς ἐξαπλώσεως τῆς φυλλοξηρίας εἰς τὰς κηρυχθείσας φυλλοξηριώσας περιφερείας, μέχρι τῆς ἀνασυστάσεως τοῦ ἡμίσεος τουλάχιστον τῶν ἀμπελοειδῶν τῆς περιφερείας.

Ἐν ἐκ τῶν μέτρων τούτων καὶ τὸ σπουδαιότερον, εἶναι ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἀνασυστάσεως δι' ἔρριζων προερχομένων ἐκ μολυσμένων φυτωρίων φυλλοξηριωσῶν περιφερειῶν.

3. Τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν μητρικῶν φυτειῶν τῶν ἐν χρήσει ὑβριδίων δεόν νὰ εἶναι κρατικαὶ διὰ τὴν παραγωγὴν ὑγειοῦς καὶ καταλλήλου ξύλου καὶ τὴν διάθεσιν τούτου ὑπὸ μορφὴν ἄρριζων μοσχευμάτων εἰς τὰ ἰδιωτικὰ φυτώρια διὰ τὴν περαιτέρω ριζοβολήσιν.

4. Ἐγκατάστασις μητρικῆς φυτείας σταφιδιὰμπελου (Κορινθιακῆς) ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο., διὰ τὴν λήψιν ἐμβολιοφόρων κληματαίδων.

5. Ἐκπαίδευσις τοῦ ἀμπελοφυτικῶν κόσμου εἰς τὴν τεχνικὴν τῆς ἀνασυστάσεως τῶν ἀμπελώνων καὶ τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῶν ἀντιφυλλοξηρικῶν ὑποκειμένων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΜΠΙΘΑΣ

Γεωπόνος